

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 31 januari 2005

Nr 34—38

INNEHÅLL

Nr	Sidan
34 Statsrådets förordning om ändring av 54 § i förordningen om ortodoxa kyrkosamfundet	105
35 Inrikesministeriets förordning om anställningsvillkoren för civilpersonal som deltar i krishantering	107
36 Handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som år 2005 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster	111
37 Social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för ersättning för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå år 2005	113
38 Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för gränsveterinärernas prestationer	117

Nr 34

Statsrådets förordning

om ändring av 54 § i förordningen om ortodoxa kyrkosamfundet

Given i Helsingfors den 27 januari 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen av den 6 mars 1970 om ortodoxa kyrkosamfundet (179/1970) 54 § 1—4 mom., sådana de lyder i förordning 45/2004, som följer:

54 §

Grundlönen för en kyrkoherde är 2 116,49 euro i månaden. I en församling där det finns minst två prästtjänster på heltid är kyrkoherdens grundlön 2 238,91 euro i månaden. Om kyrkoherden har avlagt en högre högskoleexamen som främjar tjänsteutövningen kan kyrkostyrelsen på församlingsfullmäktiges framställning höja grundlönen till högst 2 179,42 euro i månaden. I en församling där det finns minst två prästtjänster på heltid kan kyrkostyrelsen på basis av nämnda examen höja kyrkoherdens grundlön till högst 2 353,44 euro i månaden. I en församling med fler än 10 000 medlemmar höjs grundlönen eller den grundlön som höjts på en eller flera av de grunder som nämns i detta moment för kyrkoherden med 2,64 procent.

Grundlönen för en annan präst än kyrkoherden är 1 835,08 euro i månaden. Om prästen har avlagt en högre högskoleexamen som främjar tjänsteutövningen kan kyrkostyrelsen på församlingsfullmäktiges framställ-

ning höja grundlönen till högst 1 963,08 euro i månaden. I en församling med fler än 10 000 medlemmar höjs grundlönen eller den på grund av examen höjda grundlönen för en annan präst än kyrkoherden med 5,70 procent.

Grundlönen för en diakon är 1 664,84 euro i månaden. Om diakonen har avlagt en högre högskoleexamen som främjar tjänsteutövningen kan kyrkostyrelsen på församlingsfullmäktiges framställning höja grundlönen till högst 1 780,86 euro i månaden. I en församling med fler än 10 000 medlemmar höjs grundlönen eller den på grund av examen höjda grundlönen för en diakon med 5,69 procent.

Grundlönen för en kantor är 1 643,15 euro i månaden. Om kantorn har avlagt en högre högskoleexamen som främjar tjänsteutövningen kan kyrkostyrelsen på församlingsfullmäktiges framställning höja grundlönen till högst 1 756,24 euro i månaden. I en församling med fler än 10 000 medlemmar höjs grundlönen eller den på grund av examen

höjda grundlönen för en kantor med 6,20 procent. I en församling där det finns minst två prästtjänster på heltid och endast en kantorstjänst på heltid är grundlönen för en kantor 1 746,77 euro i månaden och den på grund av nämnda examen höjda grundlönen är högst 1 839,93 euro i månaden.

— — — — —
—————

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2005.

Löner enligt denna förordning utbetalas retroaktivt från och med den 1 mars 2005 senast under den löneutbetalningsperiod som börjar den 1 maj 2005.

Helsingfors den 27 januari 2005

Kulturminister *Tanja Karpela*

Äldre regeringssekreterare Tuula Lybeck

Nr 35

**Inrikesministeriets förordning
om anställningsvillkoren för civilpersonal som deltar i krishantering**

Given i Helsingfors den 26 januari 2005

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 13—15 § i lagen av den 30 december 2004 om civilpersonals deltagande i krishantering (1287/2004):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om löneklass, ersättning på grund av gällande förhållanden och ersättande av extra kostnader som fullgörandet av uppgifterna orsakar när det gäller en person i ett sådant anställningsförhållande som avses i lagen om civilpersonals deltagande i krishantering (1287/2004).

2 §

Löneklasser

I ett avlöningssystem som grundar sig på uppgiftens svårighetsgrad utgår månadslönen för civilpersonal som deltar i krishantering enligt löneklasserna i bilagan till denna förordning.

Inrikes- eller utrikesministeriet, vilka representerar staten som arbetsgivare, placerar uppgifterna i löneklasser. Om uppgiftens svårighetsgrad förändras under anställningsförhållandet omplaceras uppgiften vid behov i en annan löneklass.

Inrikes- eller utrikesministeriet, vilka representerar den statliga arbetsgivaren, kan i särskilda fall med den person som utnämns till ett anställningsförhållande ingå ett skriftligt avtal om den månadslön som skall betalas i uppgiften.

3 §

Lönen för en ofullständig kalendermånad

För en ofullständig kalendermånad betalas lön enligt kalenderdagar så att lönen för en

kalenderdag beräknas genom att månadslönen divideras med antalet kalenderdagar i månaden.

4 §

Ersättning på grund av gällande förhållanden

Storleken på den ersättning på grund av gällande förhållanden som är specifik för mållandet eller krishanteringsoperationen och som betalas för varje anställningsdag till den person som anställts i anställningsförhållandet stämmer överens med bilagan till denna förordning.

5 §

Ersättning på grund av gällande förhållanden i vissa fall

Ersättning på grund av gällande förhållanden kan i början av anställningsförhållandet betalas en och en halv gång för högst 60 dagar, om de särskilda kostnader och ökade levnadskostnader som orsakas en person på grund av förhållandena bedöms vara särskilt höga under perioden i fråga.

6 §

Utbetalning av lön och ersättning på grund av gällande förhållanden

Månadslön och ersättning på grund av gällande förhållanden betalas för varje kalendermånad i efterhand senast den sista vardagen i kalendermånaden.

7 §

Hälsovård

Hälsovård för en person i anställningsförhållande ordnas i enlighet med 1 § 2 mom. i lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare (176/1987) med reseförsäkring.

Till övriga delar ersätts kostnader som föranleds av nödvändig hälsovård i enlighet med giltiga verifikat som uppvisats.

8 §

Försäkring

Den statliga arbetsgivaren tecknar en resgods- och resenärsförsäkring för en person i anställningsförhållande för den tid anställningsförhållandet pågår.

9 §

Ersättning för resekostnader

En resa som krävs för skötseln av uppgifterna skall göras på så kort tid och till så låga totalkostnader som möjligt med beaktande av resans syfte och ett ändamålsenligt utförande av de uppgifter som personen förordnats att sköta.

Som resekostnader beaktas resekostnadsersättning, inkvarterings- eller hotell ersättning, fraktavgifter som föranleds av transport av nödvändig utrustning och andra med dessa jämförbara ersättningar som direkt hänför sig till det egentliga resandet.

10 §

Ersättning för resekostnader innan ett anställningsförhållande börjar

Innan ett anställningsförhållande börjar betalas ersättning till en person för resekostnaderna, med undantag för dagpenningen, i enlighet med statens vid respektive tidpunkt gällande tjänstekollektivavtal angående ersättande av resekostnader, då han eller hon deltar i

1) intervjuer ordnade av den instans som avses i 6 § i lagen om civilpersonals deltagande i krishantering,

2) sådan genomgång av olika förberedelser inför avresan som ordnas av den statliga arbetsgivaren, och

3) sådan av den statliga arbetsgivaren ordnad kontroll eller undersökning som görs i syfte att konstatera den fysiska och psykiska hälsa som uppgiften kräver.

11 §

Resekostnader under pågående anställningsförhållande

En i anställningsförhållande stående persons resa från hemorten eller från den ort där arbetsplatsen är belägen till det tjänstgöringsområde som utses av den instans som avses i 6 § i lagen om civilpersonals deltagande i krishantering då anställningsförhållandet börjar och resan från tjänstgöringsområdet till hemorten eller till den ort där arbetsplatsen är belägen då anställningsförhållandet upphör ersätts på det sätt som anges i 9 § eller ordnas genom den statliga arbetsgivarens försorg och på den statliga arbetsgivarens bekostnad.

En resa som företas under anställningsförhållandet och som förordnats av en instans som avses i 1 mom. eller av staten som arbetsgivare ersätts på det sätt som anges i 9 § eller ordnas genom den statliga arbetsgivarens försorg eller på den statliga arbetsgivarens bekostnad.

12 §

Ersättningar för resekostnader efter det att anställningsförhållandet upphört

Efter det att anställningsförhållandet upphört betalas ersättning för resekostnaderna till en person i anställningsförhållande på det sätt som anges i 10 § då han eller hon deltar i av den statliga arbetsgivaren ordnade

1) respons- och rapporteringsmöten, och
2) kontroller eller undersökningar som görs i syfte att konstatera den fysiska och psykiska hälsan.

13 §

Reseräkning och verifikat

Ersättning för resekostnader skall sökas med en skriftlig reseräkning, som inom tre månader från det att resan avslutades skall tillställas det ämbetsverk som representerar den statliga arbetsgivaren.

Till reseräkningen skall fogas verifikat över kostnaderna i de fall då ett verifikat över dessa kostnader har varit tillgängligt.

14 §

Ersättningarnas subsidiaritet

Då den instans som avses i 6 § i lagen om civilpersonals deltagande i krishantering betalar dagpenning eller någon annan ersättning till en person i anställningsförhållande för täckande av särskilda kostnader och ökade levnadskostnader betalas till honom eller henne högst skillnaden mellan den ersättning på grund av gällande förhållanden som avses i 4 § och den dagpenning eller annan ersättning som utbetalas av nämnda instans.

Om denna instans utöver den ersättning som nämns i 1 mom. dessutom betalar ersättning för resekostnaderna till en person i anställningsförhållande, betalas till honom eller henne högst skillnaden mellan de ersättningar för resekostnader som anges i denna förordning och den ersättning för resekostnader som instansen i fråga betalar.

Helsingfors den 26 januari 2005

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

15 §

Utrustning

Under den tid anställningsförhållandet varar ges den beklädnad och personliga utrustning som den instans som avses i 6 § i lagen om civilpersonals deltagande i krishantering kräver eller som den statliga arbetsgivaren fastställer vederlagsfritt för att användas av personen i fråga eller ersätts anskaffningen av dessa på grundval av uppvisade giltiga kvitton i enlighet med särskilt beslut av den statliga arbetsgivaren.

Då anställningsförhållandet upphör skall utrustningen återlämnas till den statliga arbetsgivaren.

16 §

Förskott

Ett belopp som motsvarar ersättningar på grund av gällande förhållanden för högst 60 dagar kan betalas i förskott till en i anställningsförhållande stående person.

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2005.

Regeringssekreterare Keijo Siiskonen

LÖNEKLASSER

Svårighetsklass	Lön/månad
7	7 177,00 euro
6	6 456,00 euro
5	5 835,00 euro
4	5 215,00 euro
3	4 795,00 euro
2	4 410,00 euro
1	4 060,00 euro

LANDSSPECIFIKA ERSÄTTNINGAR PÅ GRUND AV GÄLLANDE FÖRHÅLLANDEN

Målland	Ersättning på grund av gällande förhållanden/dag
Albanien	107,00 euro
Bosnien-Hercegovina	100,00 euro
Irland	118,00 euro
Österrike	118,00 euro
Jordanien	100,00 euro
Kosovo	100,00 euro
Makedonien	100,00 euro
Frankrike	118,00 euro
Serbien och Montenegro	107,00 euro

OPERATIONSSPECIFIKA ERSÄTTNINGAR PÅ GRUND AV GÄLLANDE FÖRHÅLLANDEN

Krishanteringsoperation	Ersättning på grund av gällande förhållanden/dag
EU Special Representatives Office, Afghanistan	70,00 euro
Provincial Reconstruction Team, Afghanistan	70,00 euro
Monitoring Mission, Sri Lanka	60,00 euro

Nr 36

**Handels- och industriministeriets förordning
om grunderna för den ersättning som år 2005 skall betalas till den som producerar
ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster**

Given i Helsingfors den 26 januari 2005

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § i lagen av den 4 augusti 2000 om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om den grund- ersättning och tilläggsersättning som av sta- tens medel skall betalas till en producent av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster, vilken har ingått avtal med länsstyrelsen, för ändamålsenlig produktion av dessa tjänster samt om grun- derna för dessa ersättningar.

De kostnader som förorsakas av att eko- nomiska rådgivningstjänster och skuldrådgiv- ningstjänster produceras ersätts inom grän- serna för det anslag som har reserverats för detta syfte i statsbudgeten för 2005.

2 §

Utbetalning av ersättningar

Konsumentverket betalar ut ersättning till en kommun som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgiv- ningstjänster. Till en annan tjänsteproducent betalas ersättningen av länsstyrelsen.

Grundersättningen betalas ut före utgången av mars månad. Tilläggsersättningen betalas ut i enlighet med länsstyrelsens beslut i en

eller två rater antingen före utgången av mars månad eller före utgången av september månad.

För fördelningen av anslaget tillställer länsstyrelsen Konsumentverket senast den 14 februari uppgifterna för den rat som skall betalas ut i mars och senast den 15 augusti uppgifterna för den rat som skall betalas ut i september.

3 §

Grundersättning

Den grundersättning som skall betalas för produktion av ekonomiska rådgivningstjäns- ter och skuldrådgivningstjänster är 0,73 euro per år och invånare i verksamhetsområdet.

Som invånarantal beaktas kommunens in- vånarantal enligt 18 § i befolkningsdatalagen (507/1993) vid ingången av det år som föregår det år då grundersättningen betalas ut.

4 §

Tilläggsersättning

Som tilläggsersättning allokeras 1 337 620 euro fördelade mellan länen i proportion till deras invånarantal enligt 3 § 2 mom. och

50 000 euro på basis av de resekostnader som föranleds av att rådgivarna deltar i utbildning.

En tjänsteproducent betalas tilläggsersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning. Grunder för tilläggsersättningen är främst trygghet av tillgången på tjänster, rådgivningsområdets omfattning och de specifika kostnader som förorsakas av de ärenden gällande ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning som är anhängiga samt resekostnaderna för ekonomiska rådgivare och skuldrådgivare i samband med sådan utbildning som ordnas av Konsumentverket.

5 §

Återkrav

De ersättningar som har betalats till en
Helsingfors den 26 januari 2005

kommun för produktion av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster återkrävs av Konsumentverket på basis av länsstyrelsens beslut. De ersättningar som har betalats till en annan tjänsteproducent återkrävs av länsstyrelsen.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2005.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som år 2004 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster (36/2004).

Minister *Seppo Kääriäinen*

Överinspektör Ulla Karhu

Nr 37

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om grunderna för ersättning för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå år 2005**

Given i Helsingfors den 26 januari 2005

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 47 § 2 mom. och 47 b § 1 mom. i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), dessa lagrum sådana de lyder, 47 § 2 mom. i lag 1115/1999 och 47 b § 1 mom. i lag 1227/2004:

1 §

Utbildning vid universitetssjukhus

Den ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning som betalas till en samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus uppgår till 63 860 euro för en enhet beräknad enligt det sammanlagda medeltalet medicine licentiatexamina och odontologie licentiatexamina och nya studerande.

Ersättningen för varje specialläkarexamen och specialtandläkarexamen är 63 860 euro. Den ersättning som betalas för en specialläkarexamen som avses i 3 a § 2 mom. i den genom förordningen om specialläkarexamen (678/1998) upphävda förordningen om specialläkarexamen (691/1985), nedan den upphävda förordningen, är dock 30 823 euro.

Sådan ersättning som avses i 2 mom. betalas inte för kostnader som föranleds av specialläkarexamina inom idrottsmedicin, hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin, av specialtandläkarexamen inom hälsovård eller av sådan utbildning som krävs för administrativ kompetens och som avses i 3 a § 3 mom. i den upphävda förordningen och i 6 a § i förordningen om specialtandläkarexamen (629/1984). Om ett universitetssjukhus ger utbildning inom ett utbildningsprogram som leder till specialläkarexamen inom idrottsmedicin, hälsovård, företagshälsovård och allmän medicin eller utbildning inom ett utbildningsprogram som leder till speci-

altandläkarexamen inom hälsovård betalas till den samkommun som är huvudman för sjukhuset 1 350 euro i ersättning per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen.

När ett universitet för specialiseringsutbildning för tandläkare anlitar ett universitetssjukhus för vilket en sådan samkommun är huvudman inom vars område det finns ett universitet vid vilket specialtandläkarexamen enligt förordningen om specialtandläkarexamen inte kan avläggas, skall, till den samkommun som är huvudman för det universitetssjukhus som ger utbildningen, för varje tandläkare som deltagit i utbildningen, betalas 1 350 euro i ersättning per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt.

2 §

Grundutbildning vid någon annan enhet än ett universitetssjukhus

När grundutbildning för läkare eller tandläkare ges vid någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården än vid ett universitetssjukhus, betalar den samkommun som är huvudman för universitetssjukhuset ersättning för de kostnader som utbildningen medför enligt vad serviceproducenten, den samkommun som är huvudman för universi-

tetssjukhuset och universitetet sinsemellan kommer överens om.

3 §

Specialiseringsutbildning vid någon annan enhet än ett universitetssjukhus

När ett universitet för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare i stället för ett universitetssjukhus anlitar någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en samkommun som huvudman, en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården med en kommun som huvudman, ett statligt sinnessjukhus eller en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som avses i 2 § i förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå (1206/1999) är ersättningen för de kostnader som utbildningen medför för serviceproducenten 1 350 euro per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen. Ersättning betalas dock inte för kostnader för utbildning som krävs för administrativ kompetens och som avses i 3 a § 3 mom. i den upphävida förordningen och i 6 a § i förordningen om specialtandläkarexamen.

Om bestämmelserna i den i 1 mom. nämnda förordningen ändras under 2005, tillämpas utan hinder av 1 mom. de ändrade bestämmelserna på ersättningar som bestäms för 2005.

4 §

Tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och praktisk tjänstgöring för tandläkare samt tjänstgöring som i vissa fall förutsätts av personer som avlagt grundexamen utomlands

Den ersättning som för kostnader för tilläggsutbildning för läkare inom primärvården och för kostnader som föranleds av praktisk tjänstgöring för legitimerade tandläkare samt för kostnader för sådan utbildning eller tjänstgöring som kan jämföras med

dessa och likaså den ersättning som för kostnader för tjänstgöring som avses i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994) betalas till en kommun eller samkommun som är huvudman för ett sjukvårdsdistrikt eller en hälsovårdscentral är 1 350 euro per månad för varje läkare eller tandläkare som deltagit i utbildningen eller fullgjort tjänstgöringen.

5 §

Poängsättning för forskningsrapporter som publicerats åren 2001–2003

Ersättningen för kostnader som föranleds av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som en kommun eller samkommun är huvudman för, vid ett statligt sinnessjukhus eller en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som avses i 1 § i förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå beräknas på basis av publikationspoäng som fastställs som följer:

doktorsavhandling som monografi 6
doktorsavhandling som består av en sammanställning av publikationer 1
artikel som publicerats i någon av följande finska hälsovetenskapliga publikationer, i vilka används ett förfarande med extern utvärdering:

Duodecim

Finska Läkaresällskapets handlingar

Hoitotiede

Finlands Tandläkartidning

Finlands Läkartidning

Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti...0,5
för artiklar som publicerats i en utländsk publikation ges poäng enligt deras impactfaktor enligt följande:

impact-faktor	lägre än 1	1
”	1—lägre än 4	2
”	4 eller över	3

Dessutom ges 0,5 poäng för artiklar som publicerats i Kommunalläkaren 2003.

För erhållande av ersättning krävs att de sammanlagda publikationspoängen för en

verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården under 2001—2003 är minst tre.

Om bestämmelserna i den i 1 mom. nämnda förordningen ändras under 2005, tillämpas utan hinder av 1 mom. de ändrade bestämmelserna på ersättningar som bestäms för 2005.

6 §

Publikationspoängens värde

Värdet av en sådan publikationspoäng som avses i 5 § är 5 030,49 euro.

7 §

Antalet examina och publikationspoäng

Det sammanlagda antalet examina och publikationspoäng samt de i 1 § 1 mom. avsedda examina och nya studerande beräknas som medeltalet för de tre senaste kalenderår för vilka uppgifter kan erhållas.

8 §

Poängsättning för forskningsrapporter som publicerats år 2004 och beaktande av poäng vid beräkning av ersättning

Ersättningen för kostnader som föranleds av hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå vid sådana verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i 5 § 1 mom. beräknas i fråga om forskningsrapporter som publicerats år 2004 på basis av publikationspoäng som fastställs som följer:

doktorsavhandling som monografi 6
doktorsavhandling som består av en sammanställning av publikationer 1
artikel som publicerats i någon av följande publikationer, i vilka används ett förfarande med extern utvärdering:

Duodecim

Finska Läkaresällskapets handlingar

Hoitotiede

Kommunalläkaren

Finlands Tandläkartidning

Finlands Läkartidning

Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti..0,5

för artiklar som publicerats i en utländsk publikation ges poäng enligt deras impact-faktor enligt följande:

impact-faktor	lägre än 1	1
”	1—lägre än 4	2
”	4 eller över	3

För erhållande av ersättning krävs att de sammanlagda publikationspoängen för en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården under 2002—2004 är minst tre.

9 §

Anvisande av ersättning för forskningskostnader för forskning som hänför sig till hälsovårdsservicesystemet

En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall av den ersättning som den erhållit med stöd av 5 § anvisa minst en tiondedel för forskning kring effekterna och kostnadseffekterna av undersöknings- och behandlingsmetoder samt för forskning som hänför sig till hälsovårdsservicesystemet, i synnerhet hälsovårdscentralerna. Kliniska läkemedelsundersökningar i anslutning till ansökan om ett sådant försäljningstillstånd för läkemedelspreparat som avses i 21 § i läkemedelslagen (395/1987) räknas inte som undersökningar av effekterna och kostnadseffekterna av undersöknings- och behandlingsmetoder.

10 §

Skylldighet att lämna uppgifter

En samkommun som är huvudman för ett universitetssjukhus skall före utgången av juni 2006 lämna social- och hälsovårdsministeriet en utredning över hur den ersättning som samkommunen erhållit med stöd av 1, 2 och 5 § har använts. Andra serviceproducenter som är huvudmän för sådana verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i 5 § skall inom samma tid lämna en utredning över hur den ersättning som de erhållit med stöd av 5 § har använts.

I en i 1 mom. avsedd utredning över användningen av den ersättning som erhållits med stöd av 5 § skall specificeras på vilket sätt den totala ersättning som erhållits har

anvisats för grundforskning, klinisk forskning samt forskning kring funktionen hos och effekterna av hälsovårdsservicesystemet jämte annan forskning. I utredningen skall dessutom specificeras hur den finansiering som ersättningstagaren anvisat för forskning som avses i denna förordning indelas i finansiering som erhållits med stöd av 5 §, i finansiering som annars givits av huvudmannen för verksamhetsenheten inom hälso- och sjukvården och i annan finansiering.

Huvudmän för verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården som avses i förordningen om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskap-

lig forskning på universitetsnivå skall dessutom lämna social- och hälsovårdsministeriet de uppgifter om verksamheten och om finansieringen av den som ministeriet begär.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2005.

Förordningen tillämpas på ersättningar som betalas för år 2005. Förordningens 8 § tillämpas dock vid beräkandet av ersättning som betalas för år 2006.

Helsingfors den 26 januari 2005

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Päivi Salo

Nr 38

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för
gränsveterinärernas prestationer**

Given i Helsingfors den 19 januari 2005

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 27 september 2001
om avgifter för gränsveterinärernas prestationer (832/2001), sådan den lyder delvis ändrad i
förordning 226/2003, som följer:

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2005.

För kontroller som beställts innan denna förordning träder i kraft uppbärs avgift enligt de
bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen
träder i kraft.

Helsingfors den 19 januari 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Regeringssekreterare Timo Rämänen

AVGIFTSTABELL

För kontroller som utförs av en gränsveterinär och laboratorieundersökningar i anslutning till dessa uppbärs följande avgifter.

Avgifter enligt denna bilaga uppbärs även för kontroller som en gränsveterinär utför i frilager, friområden, tullager och lager för provianteringslivsmedel.

På importörens begäran kan två eller fler gränsveterinärintyg utfärdas för ett parti som kontrolleras. Då anses partiet när avgiften fastställs vara delat i flera partier så, att det finns lika många partier som gränsveterinärintyg.

1. Animaliska livsmedel

Grunden för avgiften är den sammanlagda vikten av de livsmedel som ingår i det parti som kontrolleras. Ett parti består av livsmedel för vilka det finns ett gemensamt hälsointyg.

1.1. Grundavgift

Livsmedlens vikt	€
högst 100 kg	90
101 – 1 000 kg	120
1 001 – 10 000 kg	180
10 001 – 20 000 kg	240
20 001 – 30 000 kg	295

1.2. Om vikten överstiger 30 000 kg, uppbärs för andra livsmedel än fiskeriprodukter, förutom en grundavgift om 295 euro, 5 euro för varje 1 000 kg som överstiger 30 000 kg.

1.3. För fiskeriproduktspartier som väger mer än 30 000 kg uppbärs en avgift i enlighet med punkt 1.2. upp till 100 000 kg och för varje ytterligare 1 000 kg dessutom

1.3.1. beträffande fiskeriprodukter som inte har undergått någon beredning, med undantag för urtagning, 1,5 euro och

1.3.2. beträffande andra fiskeriprodukter 2,5 euro.

2. Andra produkter än livsmedel som omfattas av den veterinära gränskontrollen

För andra animaliska produkter än livsmedel uppbärs 120 euro i kontrollavgift för det första partiet och 30 euro per parti för de därpå följande partier som kontrolleras samtidigt.

För skinn, hudar, dun, ull, hö och halm uppbärs 80 euro i kontrollavgift för det första partiet och 30 euro per parti för de därpå följande partier som kontrolleras samtidigt.

Ett parti består av produkter för vilka det finns ett gemensamt hälsointyg.

3. Levande djur

Avgifter enligt denna punkt uppbärs för kontroller enligt lagen om veterinär gränskontroll, för djurskyddskontroller enligt 30 och 31 § i förordningen om transport av djur och för exportbidragskontroller.

3.1. Veterinär gränskontroll samt djurskyddskontroll enligt 30 § i förordningen om transport av djur som utförs i anslutning till denna (importkontroll):

3.1.1. För varje djur som kontrolleras uppbärs 75 euro, om inte något annat följer av punkterna 3.1.2. eller 3.1.3.

3.1.2. För gnagare, fåglar, fiskar, kräldjur, insekter och andra motsvarande mindre djur uppbärs sammanlagt 90 euro i kontrollavgift för djur som kontrolleras samtidigt.

3.1.3. För djur som är avsedda att användas på cirkus eller på motsvarande uppvisningar uppbärs i kontrollavgift för djur som kontrolleras samtidigt sammanlagt 90 euro samt därtill 118 euro per timme.

3.2. För djurskyddskontroller enligt 31 § i förordningen om transport av djur (exportkontroller) och för exportbidragskontroller uppbärs 118 euro per timme i kontrollavgift.

3.3. För sådana kontroller som en gränsveterinär enligt jord- och skogsbruksministeriets beslut om veterinära gränskontroller av djur (398/2004) utför på djur som inte omfattas av den egentliga veterinära gränskontrollen (t.ex. hundar och katter som importeras för att hållas som sällskapsdjur) uppbärs 90 euro per kontroll.

4. Dokument- och identitetskontroller samt intyg

4.1. Om en kontroll i enlighet med bestämmelserna om veterinär gränskontroll gäller enbart importhandlingarna, uppbärs 60 euro per parti i kontrollavgift. Om kontrollen utöver dokumentkontrollen omfattar identitetskontroll, uppbärs för identitetskontrollen ytterligare 60 euro per parti.

4.2. Om ett parti enbart genomgår en dokumentkontroll eller en dokumentkontroll och identitetskontroll av den orsaken att frekvensen av identitetskontroller eller fysiska kontroller har minskats enligt bestämmelser eller anvisningar som jord- och skogsbruksministeriet meddelat, uppbärs en kontrollavgift i enlighet med punkterna 1—3.

4.3. För intyg av gränsveterinärer som utfärdas för partier som levereras från ett lager för provianteringslivsmedel uppbärs 24 euro per intyg för det första intyget och 2,40 euro för de följande intygen som utfärdas samtidigt. Detta gäller även övriga intyg som gränsveterinären utfärdar, om inte något annat bestäms i denna förordning.

5. Kontroll av lagret

För sådan kontroll av lagret som avses i jord- och skogsbruksministeriets förordning om veterinär gränskontroll av animaliska livsmedel och andra varor (1370/2004) eller för sådan kontroll av ett importparti som utförs i lagret under lagringstiden uppbärs 118 euro per timme i kontrollavgift.

6. Förvaring på gränskontrollstationen

Medan den veterinära gränskontrollen av ett importparti pågår eller ett importparti väntar på leverans till en av gränsveterinären godkänd destination, uppbärs för förvaring av importpartiet i gränskontrollstationens lager eller på stationens gård efter det första dygnet i förvaringsavgift 0,5 euro per dygn för varje 1 000 kg för icke temperaturkontrollerad förvaring och 1 euro per dygn för temperaturkontrollerad förvaring.

Medan den veterinära gränskontrollen av levande djur pågår eller medan djur väntar på leverans till en av gränsveterinären godkänd destination, uppbärs avgifter för de kostnader som uppkommer för förvaring av djuren i gränskontrollstationens utrymmen.

7. Kontroller som är mer tidskrävande än normalt

Om en kontroll i enlighet med punkterna 1-4 är mer tidskrävande än normalt, till exempel på grund av att partiet kontrolleras vid flera olika tillfällen, av skäl som beror på importören, uppbärs 118 euro per timme utöver avgifterna enligt punkterna 1-4.

Om det vid kontrollen konstateras att det finns grundad anledning att betvivla partiets hygieniska kvalitet eller om att införseln kan misstänkas medföra fara för djursjukdomars spridning, uppbärs av importören de kostnader som föranleds av undersökningar till följd av detta.

8. Höjning av avgift

Den kontrollavgift som enligt denna förordning uppbärs för kontroller som på begäran av importören eller exportören utförs på nedan nämnda tider höjs i enlighet med följande:

6.1. kontroll som utförs mellan kl. 16.15 och 22.00: höjningen av avgiften är 50 % och

6.2. kontroll som utförs mellan kl. 22.00 och 8.00 eller på söndagar eller allmänna högtids- eller fridagar: höjningen av avgiften är 100 %.

Avgifterna enligt denna förordning uppbärs till dubbelt belopp om begäran om kontroll eller den förhandsanmälan som förutsätts för kontrollen inte har gjorts inom utsatt tid eller på föreskrivet sätt.

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 34—38, 2 ark